

Akik miatt nem lesz nyilvános az ügynöklista

A Fidesz–KDNP a kétharmados parlamenti többségével mindent visz! Az ügynöklista nyilvánosságra hozatalát viszont nem szavazták meg... Teljes a döbbenet!

Az csak természetes, hogy zsigerből leszavazzák a családirag érintettek. Németh Zsolt (Fidesz) édesapja, Németh Géza volt református lelkész a Pest megyei Rendőr-főkapitányság III/III-1 alosztályának társadalmi kapcsolata volt. (Ha államtitkár úr tagadná, szívesen nyilvánosságra hozzuk az ezzel kapcsolatos bizonyítékokat. De addig ne avassanak neki újabb emléktáblát, mert nagyon kínos...) Pokorni Zoltán édesapja „Pákozdi János” fedőnéven szolgált a BM. III/III-3-a alosztályát. Bárándy Gergely (MSZP) jelen van, de nem szavaz, nagyapját, Bárándy György ügyvéd urat, a vén hazug milliárdost még a HM hírhedt katonapolitikai osztálya és az Államvédelmi Hatóság szervezte be ügynöknek.

Ha valaki úgy el akarja rejteni a véleményét, hogy még a tartózkodását sem hajlandó jelezni, az „Jelen volt, de nem szavazott”. Ez történt 23 fideszes képviselővel, köztük volt: Lázár János, Navracsics Tibor, Varga Mihály, Horváth János korelnök és Csóti György, a frissen bekerült egykori MDF-es. De ha a frakcióvezető nem szavaz, akkor ki kiáltja a „Nem”-et?

Természetesen Orbán. Gondolnánk. Az első ciklusban frakcióvezetőként ilyenkor így adta ki a parancsot: „Zacsek!” Voltak olyan nyeglék a fiúk, hogy az MDF elnökségének tagjáról, a képviselőként velük szemben ülő és náluk idősebb Zacsek Gyuláról nevezték el a leszavazás parancsszavát. Mert az olyan jópofa dolog volt, hogy még a műemlék panamák milliárdosa, Ráday Mihály is röhögött rajta.

Most Orbánnal együtt leszavazza történelmi múltunk egyik legsötétebb szakaszának megismerhetőségét Lezsák Sándor, az ősemdeefes falusi tanító, akinek szerény intellektuális képességeinél csak naivitása volt nagyobb, azzal viszont mindenféle ellenőrzés nélkül több ügynököt juttatott be az első szabadon választott magyar országgyűlésbe, az MDF választmányába és hivatali apparátusába, mondván „jó magyar keresztény emberek”. (Egyszer esetleg elmondhatná, hogyan került a Lakiteleki Népfőiskola a birtokába?)

Nem akar tisztán látni Demeter Ervin egykori titokminiszter sem, pedig hivatali éveiben rendet akart vágni az ávósok és besúgók között. Hát persze, hogy nemmel szavaz Borkai Zsolt is, akinek a mai napig nem sikerült megtisztítani az ügynököktől a Magyar Olimpiai Bizottságot, igaz, Schmitt Pál nagy szemétdombot hagyott maga után (Vad Dezső, Fenyvesi Csaba, Kárpáti Gyurika), de Zsolt nem tornászik az átvilágításért, ha Viktor nem akarja. Viktor pedig az első pillanattól csak szavakban akarta, tettekben soha. Már első kormányzása alatt megtúrta Boros Imrét, Martonyi Jánost, Nógrádi Lászlót, Járai Zsigmondot, Szita Károlyt, s már akkor tetszettek neki a Műszaki Egyetemen három évet végzett besúgó, Kopátsy Sándor mindent leegyszerűsítő közgazdasági rögtönzései, narodnyik ötletrohamai, naponta változó életmodellpályái, az utóbbi alatt értsd a nagy szemfényvesztést: a zembereknek nem pénzt, hanem életmodellpályát kell adni. (Következésképp: Kopátsynak találkoznia kellett Matolcsyval, hogy megmutassák: mire mennek ketten, ha egymást erősítik...) (Kopátsy magas magyar állami kitüntetés birtokosa! Persze, hogy az úgynevezett rendszerváltás óta kapta...)

S ha manapság nincs hetente legalább háromszor képernyőn Boros szt-tiszt, Lenti és környéke legnagyobb földesura, mint hiteles és hazafias közvélemény-formáló, akkor Simicska már kirúgással fenyegeti az Echo és a Hír TV illetékesét. Megy a parasztvakítás és a sunyi NEM, leszavaz még a kétharmados nyájából Kubatov Gábor, Budai Gyula, Fónagy János, Illés Zoltán, Répássy Róbert, Rogán Antal, Tállai András, Turi-Kovács Béla, Cser-Palkovics András, Szabó

Erika, Szijjártó Péter, továbbá a nem nagy tiszteletű református pap: Hörcsik Richárd Sárospatakról, a legkorruptabb és legzüllöttebb megyei közgyűlési elnök: Szűcs Lajos, aki megválasztatta magát a Magyar Tenisz Szövetség elnökének, és most szervezi az emléktúrát az Azori-szigetekre Borbás Marcsival, és nehogy már kimaradjon, dik mán, itt van a Flórián, a Farkas is a sor végén, nehogy ne írja alá a következő eljárási kegyelmi kérvényét a köztársasági elnök...

A 21 fideszes tartózkodó közül nem is annyira Ángyán József a meglepetés, a most lemondott államtitkár, egy becsületes siófoki parasztcsalád sarja, (Ángyán professzor sajnos nem szavazta meg a magyar termőföld alkotmányos védelmét sem!), hanem az '56-os hős Wittner Mária, aki azzal indokolja szavazatát, hogy „Nemcsak a megzsaroltakat kéne megnevezni, hanem a tartótisztjeiket is!” Pedig azokat is meg akarja Schiffer, de Mária néni nem olvasta el a törvényjavaslatát és értelmezési nehézségekkel is küszködik, egyre gyakrabban, s nincs, aki segítsen neki. A besúgók többsége pedig önként és dalolva, „hazafias” alapon írt alá, nem kellett zsarolni őket. Mária néni azonban csak a vezényszóra figyel, már belső meggyőződés nélkül. Lojális akar maradni. De hát a Fideszhez? Nincs ebben logika. De Mária néni nem is tanult logikát, így jó ez, ahogy a Viktor mondja.

Azért a 19 IGEN nagy pofon Viktornak. Bátorságuk miatt írjuk ide legalább Bencsik János, Gulyás Gergely, Horváth László, Molnár Ágnes, Hanó Miklós, Nagy István, dr. Nagy István, Szólláth Tibor, Tóth Gábor és Pesti Imre nevét.

„Térdre, imához!”

És mi történt a KDNP-nél?

Még jól emlékszünk, az első ciklusban a kormánypárti kereszténydemokrata képviselők szólásra emelkedésénél rendre megszólalt az ultraliberális és ateista ellenzéki frakcióvezető, Orbán Viktor: „Térdre, imához!”, s kiment a teremből.

De most más a helyzet: ezek az ájtatos megélhetési ülőgépek hívő és hallgatag szövetségesek. Muszáj hinni és Viktorra hallgatni, különben a fülkeforradalmárok leszálámizzák őket, mint elődeiket.

Hallgatnak, noha jelen vannak, de nem szavaznak heten, köztük a jó humorú, színes egyéniség: Harrach Péter frakcióvezető, Latorcai János, akiből már sohasem lesz Budapest főpolgármestere és Salamon László, a szép hangú kórista, az SZDSZ–MDF paktum egyik aláírója, akit 1990. április 29-én éjjel Antall József elküldött Orbán Viktor lakására a frissen elkészült dokumentum egyik példányával, hogy Viktor képben legyen, nehogy a második legnagyobb ellenzéki párt elnökeként a reggeli újságokból értesüljön az ország jövőjét meghatározó nagy árulásról.

Heten tartózkodnak, így Hargitai János, Soltész Miklós, Seszták Oszkár.

Öten IGEN szavazatukkal támogatják a tisztes előterjesztést, igen, a keresztény erkölcsök következetes képviselésével fel kell tártani a diktatúra bűneit, meg kell nevezni a bűnösöket! Ezt képviseli: Hoffmann Rózsa, Lanczendorfer Erzsébet, Seszták Miklós, Varga László és Pálffy István.

És ezután jön a 17 NEM, köztük olyan válogatott farizeusok, mint a posztjára teljesen alkalmatlan Rétvári Bence igazságügyi és közigazgatási államtitkár, Semjén Zsolt fővadász, Simicskó István örömkatona, Rubovszky György ágazati könyvelő és Szászfalvi László, Csurgó szégyene.

Rétvári külön szám, a jogász szakma oly rögtönzője és példátlanul amatőr ötletelője, mint a maga területén Matolcsy. Bencénk 2010 decemberében egy populista akciós héten meghirdette az állambiztonsági levéltár eredeti iratainak széthordását. Viheti mindenki a magáét, mert az övé. Miután az ostoba merénylet helyrehozhatatlan károkat okozott volna a történettudományi kutatásokban, az ügynökök érintettségének hiteles bizonyításában, a bíróságok előtti eljárásban, közfelháborodásra Rétvárinak visszakoznia kellett, mondván, 2011 októberére előterjeszti módosított törvényjavaslatát. Természetesen nem terjesztett elő semmit, csak időt akart nyerni a feledéshez. Szó nélkül siklott tova a határidőn, annyit sem mondván önkritikusan: bocsánat, tévedtem, nem kellett volna. Ellenkezőleg, a mostani ellenszavazatok egyik indokaként megint előhozta, hogy a levéltári dokumentumok nem a magyar állam, hanem az érintettek tulajdonát képezik. A diletтанtismus állami szintre emelt bizonyítéka.

Igaz, Lázár János – aki Hódmezővásárhelyen kutatókkal feltárta a város és környéke állambiztonsági múltját – is tett utólag egy övön aluli indoklást: „Az LMP előterjesztését azért nem támogatták, mert azt szakmaiatlannak tartják, ugyanis nemzetbiztonsági kockázattal járna, ha a katonai titkosszolgálatok ilyen típusú adatai napvilágra kerülnének.” Ez az alföldi sík butaság. Mert a mai Magyarországot nem kötelezik semmire a Magyar Népköztársaság 1990 előtti titkai. Egy új védelmi és szövetségesi rendszerben, megváltozott nemzetközi feltételek és körülmények között mások a titkaink, kivétel csak egy-kettő lehet, olyan aktív nemzetbiztonsági érdek, mely 22 év után is fontos Magyarországnak. De ezekért nem adjuk fel a tisztázás történelmi feladatát.

Van még egy jellemző életkép 2012. február 20-hoz. Miközben Kövér László – az egykori titokminiszter, a Nemzetbiztonsági Bizottság második elnöke – nem szavazott az állambiztonsági múlt átláthatóvá tételéről, s a nyilvánosság előtt nem híve a múlt megbolygatásának, a háttérben sürgősségi feladatokkal bízta meg a Fidesz által foglalkoztatott két levéltári kutatót: derítsék ki erről vagy arról ezt és azt, hozzák be neki emez vagy amaz dokumentumot másolatban, de mielőbb. Így fordulhatott elő, hogy miközben a parlamentben folyt a törvényjavaslat süllyesztőbe küldése, addig az Állambiztonsági Szolgálatok Történeti Levéltárában az egyik fideszes kutató így sürget: „Még mindig nincs meg? Pedig Kövér házelnök úr már türelmetlenül várja!” Rendkívüli kéréseinek teljesítésére pedig okkal formálhat jogot Házelnök úr, mert hiszen néhány nappal korábban ő nevezte ki a tudományos főigazgató-helyettes asszonyt, az SZDSZ–MDF paktum egyik aláíróját.

Csak egy záró pillantásra ugorjunk vissza az ülésterembe. Az MSZP 34 igenje mellett jelen van, de nem szavaz a már említett Bárándi Gergelyen kívül: Mesterházy Attila, Simon Gábor, Nyakó István és Harangozó Gábor.

Gyurcsány demokratái is megszavazták a tárgysorozatba vételt függetlenként, csak Varjú László nem szavazott, noha jelen volt. A függetlenek közül egyedül a Jobbikból kivált egykori emdéefes Pösze Lajos tartott a Fidesz fő sodrával, és elutasította Schiffer javaslatát.

A kétszínű játék okai

Mi az oka annak a kétszínű játéknak, amivel a vízvázasztó kérdéskört tisztázás helyett folyamatosan elszabotálja a Fidesz és személy szerint Orbán Viktor?

1., A volt állambiztonsági tisztek és értelmiségi besúgók egy része ma a Fidesznek dolgozik, átállításukat Orbán vezényelte le. Nemcsak a politikában, a parlamentben, az állami és államigazgatási életben vannak vezető posztokon, hanem – fontos szempont – ők alkotják Orbán erős emberének: Pintér Sándor belügyminiszternek, a titkosszolgálatok kézben tartójának kabinetjét, tanácsadóit, hivatalának és magánvállalkozásainak háttérét, továbbá az Orbán mögött felsorakozott nagytőke (Demjén, Csányi, Széles és mások) alkalmazotti, beszállítói és külső szerződéses állományának kulcsfiguráit. (Az utóbbiak nem egyszerűen őrző-védők, biztonságtechnikaiak, hanem az üzleti hírszerzés és elhárítás kipróbált szakemberei a BM volt III. Főcsoportfőnökségéről. Mindent tudnak, mindenki titkait ismerik, de nem zsarolnak, nem fecsegnek, ők a megbízhatók, az új hatalomnak dolgoznak, mert cserében megfizetik és békén hagyják őket, időnként magas állami kitüntetést kapnak.)

2., Az előbbi kategóriából kikerült segítők működtek közre a Fidesz által 1990 óta elkövetett visszaélések, csalások, korrupciós ügyek, a politikusbűnözés megannyi eseténél, rutinosan eltüntetve a nyomokat. Orbán és szűk körű vezető társasága politikai közösséget vállalt a bűnnel. A bűnös apák gyermekei támogatásra is számíthatnak karrierjükhöz, noha szüleik soha senkitől nem kértek bocsánatot és nem adtak erkölcsi elégtételt.

3., A közvélemény-formáló volt besúgók, a hivatásos állomány tagjai, politikai rendőrök, szt-tisztek némelyike ma a kormány és a Fidesz kommunikációját segíti szemrebbenés nélkül. Megvett és átállt emberek ők, pehelykönnyű senkik egy csendes, de jól kamatozó alku keretei között, élükön a Médiaszolgáltatás-támogató és Vagyonkezelő Alap (MTVA) havi 2 millió forint személyi alapbérért és esetenkénti prémiumért dolgozó vezérigazgatójával, Böröcz Istvánnal, a politikai rendőrség volt "Nádasdy" fedőnevű ügynökével, aki már 1989-ban is "anyagi érdekeltség" alapján vállalta a szolgálatot a BM. III/III-nál.

4., Nagy csalódások érhetnek a közvéleményt a politikai elit teljes körű átvilágításával, egyesek számára totális erkölcsi vereséget jelentene a mágnesszalagok megnyitása, a katonai elhárítás és hírszerzés iratállományának kutathatóvá tétele. Ha ezeket továbbra is zároltatja Orbán, saját magát hozza olyan helyzetbe, hogy a gyanú árnyéka vetül rá a valóság elhallgatásáért. Mi nem állítjuk, hogy ügynök volt, de azért el kéne számolnia néhány apró mozzanattal, mely egyelőre csak néhány kutató titka, anélkül, hogy a rejtve maradt egész valamennyi összefüggését ismernék.

Orbánnak választ kéne adnia

Orbának választ kéne adnia több kérdéskörben a kételyek és aggályok eloszlatása érdekében:

Orbán 1989. szeptember 25-én érkezett meg Soros György jóvoltából az oxfordi Pembroke Collegebe, hogy ösztöndíjasként az angol liberális filozófia történetét tanulmányozza. 1990 januárjában tért haza. Meghívói elégedettek voltak vele, 1992-ben a Liberális Internacionálé alelnökévé választották, 1993-ban pedig a szervezet végrehajtó bizottságának tagjává. Radikális és ateista liberalizmusával túltett néhány SZDSZ-es vezetőn.

Írásunk részlet a Nemzeti Hírhálón megjelent anyagból.

Az ügynökügyek anyagában Orbán Viktorról, és több Fideszes mogulról is jelentőségteljes írások vannak. Orbánról például a következőt írják: *"...esetenként öntelt, beképzelt, rátarti magatartást tanúsít...társaihoz való viszonyában néha képmutató, érdek centrikusság jellemzi. Képességeit közepesre értékeli...ideáljai a szellemi foglalkozást gyakorlók, ezek közül is azok, akik nyilvánosan szerepelnek. Középiskolában KISZ-tag volt, társadalmi megbízatásait meglegedésre végezte. Intenzitása mindenkori érdekeinek függvénye. Tudati fejlődését pozitív irányban jelentősen elősegítette apja sokrétű társadalmi elfoglaltsága, MSZMP tagsága. Az iskolában szervezett nemzeti és nemzetközi ünnepekre tudatosan és rendszeresen készült, azokon részt vett. Összességében társadalmi rendszerünkhöz hű fiatalnak jellemzik."*

Forrás: [kuruc.info/Nemzeti Hírháló](http://kuruc.info/Nemzeti_Hirhalo)

Emlékeztető: *„A jobboldal? A konzervatív jobboldal? Sírhatnékam támad, amikor látom kiknek a kezére került. Orbán és csapata nem tett semmi mást a hatalom érdekében, mint lemásolta Lenin és a bolsevikok összes trükkjét a hatalom megszerzésére, polgári körök, utcai demonstrációk, belső tisztogatás, sajtó kiépítése, populizmus, demagógia, és egy teljesen baloldali politikával hatalomra kerülve a jobboldali konzervativizmus álarcában tetszeleg. Csakhogy se nem konzervatívak, se nem jobboldaliak. Leginkább Putyin Oroszországa és a lengyel katolicizmus keverékét valósítják meg. Úgy jobboldaliak ők, mint amilyen baloldali*

Gyurcsány.”

(Elek Attila: Mit veszítettünk a rendszerváltással?)